

Udvalget har med Hensyn til den Maade, hvorpaa Selvangivelsen skulde kontrolleres, givet nogle Grundtræk. Disse have selvfølgelig ikke den Betydning, at Udvalget mener, at de ere de eneste rigtige; de ere blot simpelt henfasteede til mulig Overveelse. Blandt dem er der et enkelt, jeg vil opholde mig et Øieblik ved. Det er den Bestemmelse, som lyder saaledes: „Ingen maa brygge skattepligtigt *Ol*, der ikke den 1ste i hver Maaned har indbetalt 500 Kr. til Toldvæsenet; denne Sum skal saa senere godtgjøres i Skatten. Meningen af denne Bestemmelse er alene den, at naar man vil brygge undergjæret *Ol* og vil gjøre det paa en saadan Maade, at det bliver det, man med Rette kan kalde undergjæret *Ol*, saa fordrer det ikke ringe Kapital til Anlæg af Lagerkældere, Gærstuer, Svaleramre, Bryggerkjæder osv., som Altsammen er saa kostbart, at, naar man ikke brygger som Minimum aarlig 1,500 *Ld. Ol* — og det er jo meget Lidt — saa er det umuligt, at det kan betale sig. Derfor er der ikke Noget til Hinder for, at Staten stiller sig paa det Standpunkt, at den forlanger saa Meget og siger: Jeg forlanger mindst saa Meget, og brygger Du Mindre, saa kommer Du til at bøde derfor. Meningen er altsaa den, at udelukke den Mulighed, at der i Smaatrage af Landet skulde opstaa smaa Smugbryggerier, hvor det skulde blive besværligt at effektuere en Kontrol. Jo Mindre der brygges, jo mindre bliver nemlig Kontrollen, thi Staten vil ikke have Raad til de store Udgifter, som en streng Kontrol medfører, hvor de Bølg, der er Tale om at indvinde, ere næsten forsvindende. Med Hensyn til Skattens Størrelse, da er den jo af den meget arede Finantsminister foreslaaet til en saadan Størrelse, at den omtrent vil blive et Par Kroner pr. *Ld. Baierskøl*; men man har ment, at for at sætte et nyt og stort Apparat i Bevægelse vilde det være heldigt, om Skatten idetmindste blev dobbelt saa stor. Udvalget er derfor gaaet ud fra, at man skulde stræbe efter at faae Skatten til 4 Kr. pr. *Ld.*

Man vil maaske sige: Hvorfor har Udvalget stillet denne Dagsorden, hvorefter har det ikke selv udarbejdet et Lovforslag om denne Sag? Dertil svarer Udvalget, at ligesom det i Reglen ikke er et Udvalgs Sag at udarbejde nye Lovforslag, saaledes er det endnu mindre, naar der ved et saadant Lovforslags Udarbejdelse skal foretages mange tekniske Overveelser, som kun Regjeringen gennem sine Sagkyndige vil kunne komme i Besiddelse af. Derfor er det, at Udvalget har valgt denne Vej: at foreslaa en Dagsorden, hvori det henstiller til Regjeringen, om den vil vælge et af de andre Udgangspunkter end det, den har valgt. Naar

Udvalget i denne Dagsorden billiger, at der lægges Skat paa undergjæret *Ol* ganske i sin Almindelighed, er det selvfølgelig under den Forudsætning, enten at Staten har Brug for disse Penge til sine Fornødenheder, eller at Skatterne blive lettede paa andre Omraader, det er ikke en Opfordring til end yderligere at forøge Statens Indtægter, uden at Forholdene skulde være forandrede. Statens Indtægter ere jo overordentlig betydelige i de senere Aar, det vide vi Alle; der er jo intet bedre Bævis paa, hvor rigelig Indtægterne flyde, end at det afsluttede Finantsaar, skjøndt vi ifjor havde en meget daarlign Øst, ender med 1,800,000 Kr. mere i Toldindtægt, end man havde forrige Aar, dette var atter bedre end det foregaaende og saaledes fremdeles. Der er altsaa en meget stærk Fremgang, og vel at mærke: 2 Millioner i Told betyder mange Millioner i Varer, idet vore Toldsatser, som bekjendt, ere smaa, og man paa ingen Maade maa tro, at Varernes Antal af Millioner staar omtrent i et tilnærmelsesvis Forhold til Toldens Millioner.

Idet altsaa Udvalget suldt erkjender, at det foreliggende Lovforslag i enhver Henseende, gaende ud fra sit Standpunkt, er udarbejdet med særlig Dygtighed og Omhu, og idet det henleder Opmærksomheden paa den nye Udvikling, der i den seneste Tid har fundet Sted, og som gjør, at det maaske kunde være rigtigt at vælge et andet Udgangspunkt for Lovforslaget, henstiller det til Landstinget følgende Forslag til en Dagsorden:

„Idet Landstinget billiger, at der lægges Skat paa undergjæret *Ol* samt paa andet *Ol*, der indeholder mindst 2 pCt. Alkohol, og idet det opfordrer Regjeringen til at lade udarbejde et Lovforslag herom, hvorved denne Skat i Henhold til de i Udvalgets Betænkning fremsatte Anskuelser lægges paa det færdige Produkt (eventuelt paa „Urten“), gaar Ltinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Finantsministeren (Strup): Udvalget har jo i sin Betænkning og ogsaa igjennem Ordsvørens Udtalelser erklæret sig enigt med mig i, at det er ønskeligt, at vi komme til en Skat, og endvidere er Udvalget ganske enigt med mig i, at en saadan Skat kun bør ramme de kostbarere Møbler. Den arede Ordsvører har allerede bemærket, at dette Sidste, det at man kun